

עצות והתחזקות על פי דברי
רבנו נחמן מברסלב ומרן מוהרא"ש זצוק"ל

ק"ק "היכל הקודש" יבנאל

להודות ולהלל

להסתכל על הטובות שהקדוש ברוך הוא עושה עמנו!

כתב מוהרא"ש כספרו "אשר כנחל" חלק ער עמ' פד על ההתכונות בניסים שהקדוש-ברוך-הוא עושה עימנו ונתינת תודה עליהם.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב') ימי חנוכה הם ימי הודאה, ותודה והודאה שמודים ומשבחים את הקדוש ברוך הוא זה שעשוע עולם הבא, הינו כזה העולם עובר על כל אחד משברים וגלים צרות ויסורים ומרירות ומכאובים ומה לא? וכל הבעיה זה רק מחמת שתמיד אדם

מסתכל על הצד השלילי שבחיינו וכו', כי אם אדם היה תמיד רק מסתכל על הטובות שהקדוש ברוך הוא עושה איתנו, היה נתן תודה להקדוש ברוך הוא, שזה סוד ימי חנוכה שהם ימי נסים, שהקדוש ברוך הוא עשה ניסים לעם ישראל למעלה מדרך הטבע שרבים נפלו ביד מעטים, האור שהדליקו החשמונאים אף שהיה אור קטן, אבל זה האיר ושרף את כל החושך של היונים שגזרו חושך על עם ישראל, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה ב' סימן ד') "וחשך" זה גלות יון

שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן, שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל;

שירה בידוע שמחלין לו על כל עוונותיו, זאת אומרת אם האדם מתכוון על הניסים שהקדוש ברוך הוא עושה איתנו ככל יום וככל שעה וככל רגע ממש, ונותן תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, על ידי זה מחלין לו על כל עוונותיו, ולכן דיקא בימי חנוכה האלו עלינו רק לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, ומעט מן האור של הפח שמן שזה הדעת האמת של הצדיק, יאיר בנו את אורו יתברך, ונזכה לגרש את כל החשך שמתגבר עלינו, ונזכה להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על הניסים והנפלאות שעשה ועושה ויעשה עמנו, שזה הניסים והנפלאות שהקדוש ברוך הוא עושה עם כל אחד ואחד מאיתנו.

ידוע שהיונים רצו לעקור מעם ישראל את התורה שבעל פה, שזה האמונת חכמים, וזה לעומת זה יש ל'ו מסכתות כנגד הל'ו נרות שאנחנו

מדליקים במשך שמונת ימי חנוכה, ולכן דיקא עכשיו בימי חנוכה הקדושים אנחנו צריכים לקבל על עצמנו ללמוד גמרא שהוא תורה שבעל פה, ועל ידי זה אנחנו ממשיכים על עצמנו הד' מלאכי השמירה שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'זריאל, ולכן אשרי מי שמקבל על עצמו ללמוד ככל יום את הדף היומי אפילו בגירסא, אבל שיהיה אצלו חק קבוע ללמוד ככל יום דף גמרא, ועל ידי זה ינצל מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, ויאיר עליו

האור הגנוז של הקדוש ברוך הוא, ואתה צריך לזכור אשר אין עוד הצלת העולם כמו לימוד תורה הקדושה, כמאמרם ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק (ירמיה ל"ג) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי" איזהו ברית שנוהג ביום ובלילה? זו תלמוד, וכן הוא אומר (שם) "כה אמר הוי"ה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה גם בריתי תפר את דוד עבדי" וגו', ואומר (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה" ואף הקדוש ברוך הוא כרת ברית עם ישראל שלא תשכח תורה שבעל פה מפיהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות, שנאמר (ישעיה נ"ט) "ואני זאת בריתי אותם אמר הוי"ה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי כפיך לא ימוש" וגו' ולא כתיב ממך אלא מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך;

אף על פי כן נס חנוכה היה שמצאו פח שמן קטן שהיה חתום כחותמו של כהן גדול ודלק שמונה ימים כנגד שמונת ימי הכינה, לתת הזדמנות לעם ישראל להתכונן את גדולת הקדוש ברוך הוא ולראות את הניסים והנפלאות שעושה איתנו, שבזה אנחנו מתחילים להתכונן שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ואף שיש דברים שאנחנו לא מבינים ולא נקלט לנו בשכל אנושי וכו', עם כל זאת נס זה למעלה מדרך הטבע, ואומרים חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהילים י"ח) לא כל מי שהוא אומר שירה אומר, אלא כל מי שנעשה לו נס ואומר

סיפורי אשר בנחל

ללכת אל צדיקי הדור:

שמעתי פעם מאחד מאנ"ש שספר לי, שהיה בין אנ"ש איש צדיק וקדוש ונודא מאד, ושמו היה רבי אפרים מעיר פשענברג ז"ל, אשר הרבי מגור זצ"ל (בעל ה"בית ישראל") כבדו מאד מאד, כי הכיר אותו אישית, והוא היה מאנשי שלומנו האמתיים, פעם אחת שאלו אותו כמה מתנגדים: מדוע אינכם הולכים אל צדיקי דורנו, ומדוע אנשי שלומנו חסידי פרסלב אינם הולכים אל מפרסמי הזמן? ומרב דבקתו בו יתברך נרעד ואמר בזה הלשון: חס ושלום, חס ושלום, אני איננו הולכים אל צדיקי הדור? אני אינני הולך אל צדיקי הדור?! הלא אני נוסע להתחמם אצל רבי יונה, אצל רבי משה, אצל רבי בנציון וכו', והזכיר לו שמות מאנשי שלומנו עובדי השם, והנראה היה מדברים אלו, שכזה שהולך אל אנשי שלומנו היקרים עובדי השם, הולך ממש אל צדיקי הדור. חלק ג' מכתב ט' רסא.

לזולת. ועם הפרוטות האחרונות שהיו להם, קימו דבר זה והפיצו, זה מה שהחזיקו המון יהודים עד הרגע האחרון, שיצאה נשמתם בתי הגזים. יש המונות מזעזעות, שבמקום אחד כתב יהודי פדם אצבעו אחר שחתכה: יהודים, אל התנאשו! לא היה לו מכשיר פתיכה וכו', אז פדם ידו כתב את המלים על הקיר, ודבר זה מפרסם מאד ומתעד פתעודי השואה. ומחזיק לקחו את האמרה הזו: 'לא להתנאש', אם לא מספרי רבנו ז"ל?!

אשר בנחל חלק ג' מכתב ט' רעו

מילא פעלה רפואה אבל גם אריכות ימים?

ידוע הספור על תלמיד רבנו ז"ל – ר' שמעון, ולו היתה אשה צדקת, שתמיד עוררה אותו לילך אל רבנו ז"ל. פעם נעשה בנם חולה מאד, והרופאים התנאשו מחייו. שלחה האשה את בעלה לרבנו ז"ל. וכשכא אל רבנו ז"ל, רבנו ז"ל לא ענה לו. שוב נכנס לרבנו ז"ל, ולא נענה, שוב נכנס ולא נענה וכו'. והבין, שהה לאחד גזר דין. חזר לביתו בפחי נפש. שאלה אותו אשתו: מה אמר רבנו ז"ל? והחל לבכות, שרבנו ז"ל לא אמר מאומה, ואם כן אני מבין שאין כבר מה לעשות, ופרץ בכבי מר, ויצא לחוץ להתבודד, וחפה עד ותיקון. בין כך עמדה אשתו על יד עריסת החינוך, ובכחה לפניו יתברך כל הלילה. רבנו ז"ל התפלל ותיקן, והנה ר' שמעון כבר הקדים ונא לבית הכנסת. ונא כנגדו רבנו ז"ל, ואמר לו בהתפעלות: ראה מה זה פח התפלה, מילא, שפעלה בתפלתה שהתינוק יהיה פריא, מזה איני מדבר, אך לא זו בלבד, אלא תפעל שתהיה לו אריכות ימים ושנים, אחר הרופאים התנאשו, לזה לא תארתו ושערתו; רואים מזה גדל מעלת התפלה לפניו יתברך! כי אין לנו בזה העולם רק הקדוש ברוך הוא

יהודים! לא להתייאש!!

בפולין, שם היתה עניית גדולה מאד קדם מלחמת העולם השנייה, וכל המדינה היתה במצור מהעמלקים, ימח שמם. ולא ידעו איך לברוח, ולא היתה מציאות של פריחה. העמלקים, ימח שמם, צרו על כל פולין. וקדם שהחלה המלחמה, הלכו אנשי שלומנו עם פרוטות שכזה היו צריכים לקנות להם, ובמקום זה תרמו להדפסת ספרי רבנו ז"ל, ועשו מבצע קדם הפורים – בואו ונלך להפיץ אור רבנו ז"ל. ונדפס קול קורא מאנשי שלומנו בפולין, שכל אחד מאנשי שלומנו מחייב לקחת כמה ספרים ולהפיצם

הרצון שבכל הרצונות

הוא אינו כאן כלל, ואתה מדבר ומספר אז רק אליו יתברך, והוא כדבקות נפלאה מאוד, אשר אתה בעצמך אינך מרגיש כזה, כי נדמה לך שאתה מדבר אליו, ובאמת זה אינו, כי הוא בטל כל-כך בו יתברך, עד שאינו מציאות כלל, רק למראה עיניך, ודו"ק.

וזה בכל פעם שבא אנל תלמוד חכם ומספר לפניו כל לבו. והתלמוד חכם הוא בחינת משה. שהוא בחינת און. כמו שכתוב: "וזהכמה מאין תמצא". ועל-ידי-זה אתה נכלל באין סוף. וזה בחינת: זרקא דאזודריקת לאתר דאתגטילת מתמן. שתחזיר את המלכות לאין סוף, שהוא רצון שבכל הרצונות.

(לקוטי מוהר"ן א' סימן ד')

זה בחינת זרקא דאזודריקת לאתר דאתגטילת מתמן. פרוש הפשוט הוא, שעיקר שלמות התשובה, שידרוק ויחזיר את נשמתו שהיא חלק אלוה ממעל, בחינת מלכות, אל המקום שמשם ניטלה, הינו שתחזיר את המלכות שהיא נשמתך לאין סוף, שהוא רצון שבכל הרצונות, ששם תכלית הביטול, בטל ומבטל בתשוקה וכסופין עצומים אל אין סוף ברוך הוא (שפת תנחל)

וזה בכל פעם שבא אצל תלמיד חכם, ומספר לפניו כל ליבו. כי אסור לחשוב שהוא כבר מקורב אל הצדיק, וידוע כבר משהו כי זה בעצמו ישות, ועליכן צריך לבא בכל פעם אל התלמיד חכם והצדיק, ולספר לפניו את כל לבו.

ועכשו מבאר התועלת מזה. כי והתלמיד חכם הוא בחינת משה כנ"ל שהוא בחינת און, כמו שכתוב (איוב כח, יב): "וזהכמה מאין תמצא", שהוא נכלל לגמרי באין סוף, וכשאתה תבוא אליו בכל פעם על-ידי-זה אתה נכלל באין סוף. כי באמת אין לו שום מציאות כלל, כי הוא כדעתו בטל ומבטל אל האין סוף, וכשאתה בא אליו ומספר לפניו את כל לבך, באמת אתה או מספר לו יתברך, כי הוא מרוב ביטול ישותו והיותו בעולם,

להקדשה אישית

046656666

ההבטחה החזקה לקבלת ישועות

"אשר בנחל"

כל מי שירצו סוף אחר יושע ואני ערב על כך (מתוך צוואתו הקדושה)

מה רצו היונים מאיתנו?

שלא להזכיר שם שמים בפייהם:

אחי ורעי היקרים! הנה אנו עומדים עכשיו לפני ימי הנוכה הקדושים, אשר אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד), שלכן שמים את נר הנכה לפתח ביתו, אשר זה מרמז, שצריכים להאיר את הדיבור עם נר הנוכה, כי פתח האדם זהו הפה, וצריכים לשמרו מאד לא לדבר רע: לשון-הרע, רכילות וליצנות.

וזהו שגר הנוכה מאיר על הפתח דייקא, על פתח האדם שהוא הפה, שיהיה שמור מאוד לא לדבר, רחמנא ליצלן, כל דבר אסור העולה על רוחו ודעתו.

חכמינו הקדושים אומרים (עין ראש השנה יח:), שאחת מן הגזרות שגזרו היונים הייתה, שלא להזכיר שם שמים על פיהם, וכשגברה מלכות חשמונאי וניצחום, התקינו שיהיו מזכירים שם שמים אפילו בשטרות; הינו אחת מגזרות היונים הייתה,

שלא לדבר מהקדוש- ברוך-הוא, תדברו מהכל, אבל לא מהשם יתברך. למדים מכאן מהי קלפת הטומאה, טמאת היונים, שלא להזכיר שם שמים בפה, רחמנא ליצלן. אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא נשא טז): מיום שברא הקדוש-ברוך-הוא עולמו, נתאווה שיהיה לו דירה בתחתונים; תאוותו של הקדוש-ברוך-הוא, ככיכול, שנגוד עמו ביחד, וכיצד? כשחמיד נדבר ממנו ונשיח אליו. שני אנשים גרים יחד, ומכירים זה את זה, וכיצד? על-ידי שמדברים ומשיחים זה עם זה, אבל אם גרים בצוותא ואינם מדברים זה לזה, ומכל שכן ששונאים זה את זה, הרי כאינם דרים יחד, כמאמרם ז"ל (יבמות קיב:): אין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת; לא ימלט לגור ביחד ולא לדבר. וזה בין אדם לחברו בין איש לאשתו על אחת כמה וכמה באין ערך כלל כשאדם מדבר להקדוש-ברוך-הוא תמיד, סימן שהבורא יתברך שמו שורה בו ודר אצלו, כי הוא מדבר תמיד רק ממנו יתברך.

אשר נבחל חלק לדי' מכתב ד' תקלה

הרה"צ הרב נחמן שיק שליט"א

בנו בכבוד של כ"ק אדמו"ר מוהר"א ש זצוק"ל

ג' עמודי עולם

בוא נתחזק בג' עמודי עולם, שהעולם מתקיים בהם, כמו שאומרים חז"ל (אבות א' ב') "על שלושה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים", ואין מחזקים אלא למחזקים, כי תורה לקל יש הרבה תורה בעם ישראל, יש הרבה תפילה בעם ישראל, ולא מדברים מגמילות חסדים, שבך חתמו, נצא מהגלות וניגאל רק במידת החסד, ורואים עכשיו איך עם ישראל עושה חסדים אחד עם השני, בכלל, ובפרט בארץ הקודש, הם עוזרים מאד אחד את השני, ויש הרבה ארגוני חסד בכל מיני תחומים.

בואו נתחזק בג' עמודי עולם, תורה, עבודה, וגמילות חסדים. תורה – שכל אחד יוסיף בלימוד התורה הקדושה, ולא יכולים לתאר מה זה לימוד התורה הקדושה, עד שאומרים חז"ל (תנא דבי אליהו רבה י"ח) בוא וראה כמה גדול כוחה של התורה שמטהרת את פושעי ישראל בזמן שעושים תשובה אפילו מעבודה זרה שבידם, בפרט אלו שיושבים בארץ ישראל, שאמרו חז"ל (בראשית רבה ט"ז) מלמד שאין

תורה כתורת ארץ ישראל, והתורה הקדושה מצילה ומגינה מכל מדיעין בישין, כמו שאומרים חז"ל (סוטה כ"א). תורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגנא ומצלא, לכן אל תהיו בטלנים, תעשו כל יום שנים מקרא ואחד תרגום, תעשו כל יום פרק משניות, דף גמרא, סימן שולחן ערוך וכו', ואין יכולים לתאר איזה שעשועים זה גורם למעלה, שיהודי יושב מלא צער, מלא ייסורים, מלא פחדים, ולא יודע מה יולד יום, וחוטף איזה פרק משניות, איזה דף גמרא וכו', ואפילו שאתה לא מבין, הראש שלך סתום, אז תגיד את הפרק משניות, תגיד את הדף גמרא, תגיד את הסימן שולחן ערוך וכו', כמו שרבינו אומר (עין שיחות הר"ן שיחה ע"ו) וזה יחזק אותך מאוד מאוד, תרגיש מאוד טוב עם עצמך, כי אין טוב אלא תורה (אבות, פרק ו', ג'), וזה יוציא אותך מכל הפחדים.

וכן המידה השנייה שהעולם קיים, העניין של התפילה – זה מהדברים שצריכים חיזוק, כמו שחז"ל אומרים (ברכות לב') ד' דברים צריכים חיזוק,

אחד מהם תפילה, קודם השלוש תפילות, שחרית מנחה ערבית, להתפלל במניין דייקא, כמו שאומרים חז"ל (איכה רבה ג') כל המתפלל עם הציבור למה הוא דומה? לבני אדם שעשו עטרה למלך. כל המתפלל לאחר הציבור מעשיו נפרטין. כמו שנוח ניצל על ידי התיבה, כמו כן יש לכל יהודי תיבה, וזה תיבת התפילה, כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) וזה: "קנים תעשה לתבה. איתא במדרש: 'מה קנים מטהרין את המצרע, אף תבתך מטהרתך' המצרע' זה נרנן מפריד אלוף ומפריד בין איש ואשתו ועל ידי זה: כרד ישב וקנים מטהרים אותו אף תבתך, הינו תבת התפילה מתקנין את המחלקת ועושה שלום הפללי, שלום כל העולמות. ועל ידי התפילות יכולים להינצל מהמבול, ממה שקורה בעולם בכלל, והמבול שקורה לכל אחד ואחד בפרט, בחייו הפרטיים, ובפרט צריך להרבות באמירת תהילים, כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ג) וכן (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"א) וזה היה הדבר נכון ונחוץ אם יכולים להגיד בציבור בשחרית ובמנחה את תפילת "אבינו מלכנו", ואפילו להגיד את זה בפני עצמו, והיה תקופה שאדמו"ר זי"ע אמר בכל יום את תפילת "אבינו מלכנו", אפילו שלא בשעת מלחמה, והעיקר להתפלל שכל החולים והפצועים בעם ישראל יתרפאו, וכל השבויים בעם ישראל יחזרו לכיתם בשלום בלי שום מכשול ופגע.

והעמוד השלישי שעולם עומד – עמוד של גמילות חסדים, שעולם חסד יבנה, כמו שחז"ל אומרים (ברכות ח') כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני מבין אומות העולם, וכן אומרים חז"ל (ירושלמי תענית ד') בצל ידי כסיתך, זה גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים זוכה לישוב בצילו של הקדוש ברוך הוא, בוא נרבה בחסד אחד עם השני, ונעזור אחד לשני כמה שרק יכולים, רואים שהמלחמה הזאת כל כך מאחדת את עם ישראל בכלל, ובארץ ישראל בפרט,

הרה"ג הרב אברהם נאור שליט"א

מורצ'צ'וק "היכל הקודש" יבנאל

דבר הלכה - חנוכה

זמן הדלקת נר חנוכה:

ט. י"א שבימינו השתנה זמן "עד שתכלה רגל מן השוק", לפי שמצויים עוברים ושבים בחוץ עד שעות מאוחרות יותר, ויש אומרים שבימינו שמדליקים בפנים ואין היכר הנרות לאנשים שבחוץ אלא לבני הבית אין צורך להקפיד על זמן "שתכלה רגל מן השוק" ואפשר להדליק לכתחילה יותר מאוחר, לכן אע"פ שראוי ונכון להדליק בזמן הראשון כפסק השו"ע, רבים נוהגים שלא להקפיד על כך, וכן מנהג רבים מהחסידים, ובפרט במקום צורך וכגון שיש לו שיעור תורה וכדומה יכול לסמוך על כך לכתחילה ולאחר זמן ההדלקה, אך יש להיזהר שיהיו בני הבית ערים ויתקבצו סביבו כשמדליק כדי שיהיה להם פרסום הנס.

י. אם אינו יכול להדליק בתחילת הלילה אלא או מאוחר יותר בלילה לאחר חצי שעה, או בפלג המנחה, י"א שעדיף להדליק בפלג המנחה מפני שכך יהיו הנרות דולקים בזמן המהודר, ויש אומרים שעל פי מה שהובא בסעיף הקודם, בימינו אפשר לכתחילה להדליק מאוחר יותר ועדיף מלהדליק בפלג המנחה, וכך מנהג העולם.

יא. אם מדליק מאוחר בלילה וכבר נרדמו בני הבית וגם ברחוב כבר אין מצויים עוברים ושבים, י"א שאינו יכול לברך על הדלקה זאת מאחר שאין פרסום הנס לאף אדם, וכך מנהג האשכנזים, ואם יכול יעיד את בני הבית כדי שיוכל להדליק ולברך כראוי, וי"א שיכול לברך על ההדלקה מאחר שמפרסם הנס לעצמו, וכך מנהג הספרדים.

יב. אם לא הדליק כל הלילה, משעלה השחר הפסיד את המצווה וידליק בלי ברכה, ואינו יכול להשלים בלילה הבא, אלא ידליק כמספר הראוי לאותו לילה.

א. תקנו חכמים להדליק את נרות החנוכה עם תחילת הלילה לפי שבזמן הזה אור הנר ניכר, דעת השו"ע שזמן ההדלקה הוא בצאת הכוכבים וכך מנהג הספרדים ורבים מהאשכנזים, וי"א שזמן ההדלקה הוא מהשקיעה, וכך נוהגים מקצת האשכנזים בפרט הנוהגים כשיטת הגר"א.

ב. אין להדליק הנרות מבעוד יום, לפי שאז אין אור הנר ניכר, ובשעת הדחק כגון שאחר כך לא יוכל להדליק בזמן, יכול להדליק כברכה מפלג המנחה שהוא שעה ורבע זמניות קודם צאת הכוכבים, בתנאי ששם שמן כגון שידלק עד הלילה ועוד כדי שיעור ההדלקה בתוך הלילה.

ג. ואם הדליק אחר פלג המנחה ולא שם מספיק שמן עד השיעור הצריך בלילה, צריך לכבותה ולהוסיף שמן כראוי ולהדליק, אך לא יברך שוב כיון שהדליק בזמן הראוי להדלקה בשעת הדחק.

ד. אם הדליק נרות חנוכה קודם פלג המנחה, לא יצא י"ח, וצריך לכבותם ולהדליק שוב בזמן הראוי עם ברכה.

ה. אם יכול למנות את אחד מכני הבית או אפילו שליח אחר שידליק בלילה, עדיף מלהדליק בפלג המנחה.

ו. תקנו חכמים שאם לא הדליק בתחילת הלילה מיד, יכול להדליק "עד שתכלה רגל מן השוק" והוא משך חצי שעה אחרי כן ומקיים מצווה מן המובהר, לפי שבזמן הזה עדיין אנשים עוברים ושבים בחוץ ויש פרסום הנס, וראוי ונכון להשתדל להדליק בתוך חצי שעה הראשונה לפי שיש פרסום הסוברים שאחרי חצי שעה כבר זמן הדלקת הנרות והפסיד המצווה.

ז. יש להיזהר ולהכין את הנרות מבעוד יום, כדי שכשיגיע לכיתו יוכל להדליק מיד בתוך הזמן הראוי ולא יתמהמה בהכנת הנרות.

ח. אם לא הדליק הנרות בחצי שעה הראשונה יכול להדליק כל הלילה עד עלות השחר כברכה.

אמרי מוהרא"ש

מתפחד משום בריה. (עין ליקוטי מוהר"ן סימן קצב')

אמרי מוהרא"ש חלק א' סימן יז

מוהרא"ש נ"י אמר: שצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך בכל יום ובכל שעה שלא יטעה את עצמו כלל כי בזה העולם יכולים לפול בטעויות ובמכשולות רבים ולולא תפלה לא יכולים להנצל מזה בשום אופן שבעולם. (עין שיחות הר"ן סימן נא')

אמרי מוהרא"ש חלק א' סימן כח

מוהרא"ש נ"י אמר: שענין אמונת חכמים הוא כל כך גדול עד שיכולים על ידי אמונת חכמים לזכות לראות את החכם שמאמין בו, וזה עקר שלמות אמונת חכמים בשעה שלומד מאמרו או מדבר בדבריו שירגיש שבעל השמועה עומד אז על ידו ואמר שהוא ירושלמי מפרש שצריך לציר בשעת הלמוד כאלו התנא עומד לפניו (עין שקלים פרק ב'); ומי שמרגיל את עצמו לחיות בצורה כזו אז הוא תמיד מסבב עם התנאים והאמוראים והצדיקים שלומד את דבריהם ומאמריהם ואינו

שלח מייל ל:

dnbreslav@gmail.com

טל: 052-7095312

רוצה את העלון הזה ועוד חיזוקים נוספים?

דן כהן

שינוי אמותי בניין

בערב חזרו השניים בטרמפים מזדמנים לכני ברק. את השבת הקרובה עשה בצלאל בבית הוריו, ושוחה עם אביו על מצבו העגום בישיבה:

"אין לי חשק ללמוד בישיבה, ישיבה זו לא בשבילי, אני סתם נמצא בישיבה ולא לומד דבר.

גם המשגיח בעצמו אמר לי: "תחפש לך מסגרת אחרת... בישיבה שלנו צריך להשקיע מאמץ בלימוד ובתפילה... ואתה..."

השיחה עם האב עלתה לטונים גבוהים, ובמהלכה צעק האב:

"אם אין לך מסגרת ישיבתית, תחפש לך בית אחר..."

בצלאל שלמד במסגרת ליטאית, ענה מתוך לחץ וייאוש:

"אז אלך ללמוד בחב"ד... לא איכפת לי להיות חב"דניק..."

חב"ד זה היה פתרון בכנינת ברירת מחדל עבור האב, והוא החל לחפש ישיבה חסידית ברוח חב"ד, שתהיה מצד אחד ישיבה רצינית, ומצד שני בעלת אוירה קלילה שאינה מכבידה על הבחורים ואינה חונקת. בסופו של דבר הוא מצא ישיבה בה לומדים ומקבלים תעודה במגוון מקצועות הקודש, כמו שוחט, משגיח כשרות, סופר סת"ם וכדומה

בצלאל עבר למסגרת לימודית ברוח חסידות חב"ד, טבל בכל בוקר במקווה למד בספרי חסידות, החל לגדל זקן ולהתחזק ברוחניות.

לחבריו ולמכריו מספר בצלאל כי זכה להיות חב"דניק בזכות קריאת התהילים והתפילות בציון מוהרא"ש זי"ע. שהשפיעו עליו והכניסו בו הרהורי טהרה.

וכמו שכתב בצוואתו: סְהַדִּי בְּמִרְוֵמִים שֶׁכָּל מֵה שְׁחָרְוֹת עַל מַצְבָּה זוּ הִיא אָמֶת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָאָמֶת יוֹדֵעַ, אֵת שִׁבְרוֹן רוּחִי וְלִבִּי הַנֶּשְׁפָּר כְּחֶרֶס בְּאֲלָפִים רְסִיסִים, וְאֶקְוֶה שֶׁעַל יְדֵי שִׁבּוּאוֹ אֶל קְבְרֵי וְיִתְפַּלְלוּ וְיִלְמְדוּ שֵׁם, יִהְיֶה לִּי תִקְוָה לְנַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְכִמּוֹ שְׂבָחִים חִיּוֹתֵי נִתְעוֹרְרוּ עַל יְדֵי אֲנָשִׁים בְּתִשׁוּבָה, כְּמוֹ כֵּן עֲכָשִׁיו לְאַחַר הַסְתַּלְקוֹתֵי לְעִילָא, כְּשִׁיבּוּאֵי אֶל קְבְרֵי – יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְיִמְשִׁיכוּ לְעֶצְמָם יְשׁוּעוֹת וּפְלִאוֹת בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאֶהְיֶה לָהֶם לְמַלְיָן יָשָׁר בְּשָׂמַיִם, וְלֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֶשְׁקֵט עַד שִׁיְהִיָּה לְמִי שְׂכָא אֶל קְבְרֵי לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמֹד – יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הרב ליאור עזרן שליט"א, ראש כולל "משכן יוסף" באופקים ומחבר הספר "חן וכבוד", מספר:

הכרתי בחור ישיבה בשם בצלאל. בצלאל לא היה בחור ישיבה מן המניין. אומנם, הוא למד בישיבה ליטאית חשובה ומאוד נחשקת אולם התנהגותו כלל לא העידה שהינו בחור ישיבה.

בצלאל מיודענו היה קם בכל יום כסכיבות השעה שתיים בצהריים, נכנס לסעוד בחדר האוכל. על תפילות לא הקפיד ולא למד דבר. העביר את זמנו בכטלה עד הערב, אז היה יוצא לבלות עם חבריו.

מיום ליום מצבו הרוחני רק הלך והדרדר.

להוריו סיפר בצלאל כי מאחר והגיע למסקנה שלא ייצא ממנו כלום, בוחר הוא להעביר את זמנו בישיבה עד שיגיע זמן החתונה.

לצלאל מיודענו הייה "חברותא" בשם איציק, בחור שנפלט ממסגרות ישיבתיות אחרות. שניהם היו שקועים בשיחות סרק, בטוילים להעברת הזמן, וב"כטלה לשם כטלה".

יום אחד החליטו השניים לצאת לטייל בצפון, בדרךם צפונה הגיעו לציונו הקודש של הצדיק מיבנאל. בהגיעם למתחם הבחינו שניהם בכיתוב על גבי המצבה:

"אני מבטיח שכל בחור רווק וכל בחורה רווקה שיבואו לכאן לקברי וייגמרו את כל ספר התהילים מהתחלה ועד גמירה לזכותי, אזי אשתדל בכל מה שרק אוכל שיימצאו את זיווגם".

כעין רוח טהרה נכנסה בלבו של בצלאל והוא החל לקרוא את ספר התהילים בחשק רב, איציק, לעומתו החל לרטון ולומר:

"בצלאל! מה פתאום לקרוא את ספר התהילים? מה אעשה כמשך שעתיים? אין לי מה לעשות עד שתגמור לקרוא את הספר..."

"לא יודע כלום" – ענה בצלאל – "נכנס בי חשק לקרוא את כל ספר התהילים וזה מה שאני עושה..."

איציק עזב את מתחם הציון ככעס והתחיל ל"העסיק" את עצמו בשיחות בטלה ולהסתובב בין הגבעות המוריקות מסביב לציון.

באותו הזמן חש בצלאל בטלטה של ממש, הרהורי תשובה חדרו אל ללבו, וגמלה החלטה בלבו לעשות תפנית משמעותית בחייו.

יש לך סיפור מהצדיק התקשר עכשיו:

דן כהן: 054-8471400

פניני החיזוק

לשון עשוי, כאילו הכל כבר עשוי וטבע ובמקרה וכו', לא כן יעקב הוא אשר מסתכל על השכל שיש בכל דבר שזה אלקות המתלבשת בכל פרט מפרטי הבריאה, ומגלה שגם שם נמצא הקדוש ברוך הוא, ולכן עלינו לשמוח מאד שאנחנו מקורבים אל צדיק כזה שיכול לחזק ולעודד ולשמח אותנו, ולהוציא אותנו מהבוץ שבה אנחנו נמצאים, וצריכים לבקש מאד את הקדוש ברוך הוא בכל יום שלא יהיה לנו שום שייכות עם הס"מ וגונדא דיליה שהם רק רוצים להחליש אותנו באמונה בהקדוש ברוך הוא ומאמנת חכמים.

מתוך מכתב חיזוק לנשים ט"ו כסליו ה'תשע"ד

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עוז, ולא להיות שבורה משום דבר, כי רביז"ל אמר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') שהצדיק האמת נקרא מרדכי שהוא מלשון 'מרד' 'דרור' (חולין קל"ט:), שאפילו שאדם נמצא במדידות ונדמה לו שהוא לא יכול לצאת כבר מהמדידות שלו, אף על פי כן הצדיק הוציא אותו לחירות שהוא 'דרור', ואסתר היא השכינה נשמת האדם שנמצאת בהסתרה שבתוך הסתרה, שזה מה שאמר חכמינו הקדושים (שם) אסתר מן התורה מנין (דברים ל"א י"ח) "ואנכי הסתר אסתיר";

אפילו שאדם נמצא בהסתרה שבתוך הסתרה ונדמה לו שבמקומו אי אפשר למצוא את אלקותו יתברך, עם כל זאת אמר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ו) הצדיק האמת יכול לגלות את ההסתרה שבתוך הסתרה, ולמצוא גם שמה את אלקותו יתברך, ולהחיות את כל אלו שנפלו וירדו לנוקבא דתהומא רבה, כי גודל כח הצדיק לרדת לעמקי עמקים וכו', ששם מונח הנשמה ולהעלותה אל תכלית העליה אל שער ג' דקדושה, וזה לעומת זה עומד עליו המן מזרע עמלק שהוא נכדו של עשיו ששרו זה הס"מ, וזה היה המריבות בין עשיו ליעקב, כי כך אמר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') אשר עשיו רצה להראות שהכל טבע מקרה ומזל, ולכן שמו הוא עשיו

הרב אהרון יהודה לייב שטיינמן

הרב אהרון יהודה לייב שטיינמן זצ"ל – כ"ד כסליו

לידתו:

אהרון יהודה לייב שטיינמן נולד בי"ד חשוון תרע"ה בכריסק לאביו רבי נח צבי ואמו מרת גיטל פייגא בצעירותו קנה תורה וחכמה אצל הגאון רבי יצחק זאב הלוי סולובייצ'יק ובניו הגאונים. בשנת תרצ"ח הלך ללמוד תורה בישיבה המפורסמת 'עץ חיים' במונטרא בשוויץ, לישיבה זו נסע על מנת להימלט מאימת הגיוס לצבא הפולני, יחד עימו קיבלו אישור לצאת לשוויץ שני נכדיו של הרב חיים סולובייצ'יק: הרב משה סולובייצ'יק והרב אריה לייב גליקסון. הם ערכו גורל הגר"א, והפסוק שעלה, "הבוקר אור והאנשים שולחו", סימן להם כי עליהם לעזוב את פולין. לצורך כך אף שינה את שם משפחתו משטיימן לשטיינמן.

לאחר שרכותיו בישיבת עץ חיים גילו את גאונותו ושקדנותו העצומה בתורה ויראת השמים העצומה שנמצאת בקרבו מינו אותו למגיד שיעוד בישיבה זו שהה כל זמן מלחמת העולם השנייה, בתקופה זו נשא את זוגתו מרת תמר לבית קורנפלד, החתונה הייתה צנועה וסגפנית כהתאם לאורח החיים אז, ובהשתתפות כ-15 אנשי בלבד.

עלייתו לארץ ישראל:

בשנת תש"ה עלה לארץ ישראל, ולמד תורה בבית המדרש תורת ארץ ישראל בעיר פתח תקווה, תחילה עבד לפרנסתו בעסק היהלומים, וכעבור חצי שנה מונה על פי בקשתו של ה'חזון איש' לראש ישיבת 'חפץ חיים', לאחר מכן בשנת תשט"ו מונה לראשות ישיבת פונביז ובשנת תשכ"ה מונה כראש ישיבת פונביז.

פעילותו להקמת עולם התורה:

במשך ימי חייו פעל לקומם והגדיל את עולם התורה הליטאי בארץ ישראל לצורך כך פעל והקים ישיבות קדושות בכל חלקי ארץ ישראל, כמו כן הקים כוללים לאברכים, ודאג לממן את כל המוסדות הענקיים בסכומי כסף אדירים, בעוד שלעצמו לא נהנה מהעולם הזה כמלא פרוטה, התגורר בדירה צנועה בבני ברק עם רהיטים פשוטים שקיבל מהסוכנות כשעלה לארץ ישראל, ואת כל כוחו השקיע בלימוד התורה ובהקמת עולם התורה.

עסק רבות השכנת שלום בית בין איש לאשתו והיה הכתובת לאנשים מרי נפש אותם היה מחזק בשבעה משיבי

טעם, היה תומך ביהודים החוזרים בתשובה והיה מכוון אותם בנועם בדרכי התשובה, פעל להקים ארגוני תשובה ובהם היו יוצאים אברכים יראי השם לערי הפריפריה על מנת ללמוד תורה עם יהודים שהתרחקו משמירת תורה ומצוות, בעקבות אותם מפגשים רבים מאותם יהודים שלחו את ילדיהם

לחינוך תורני וכך קם דור שלם של יהודים שומרי תורה ומצוות. גם בגילו המבוגר היה יוצא לנסיעות חיזוק באירופה ואמריקה.

הקשר לברסלב:

ארגון "קופת העיד" מבני-ברק מאפשר לתורמיו להעביר שאלה אישית לגאון הרב שטיינמן שליט"א ולקבל תשובה אישית.

לפני ראש השנה של שנת תשע"ה פורסמה תשובה מיוחדת ובלתי צפויה – אברך משיבת 'כסא רחמים' שאל את הרב שטיינמן שאלה בעניין הנסיעה לאומן:

"לכבוד הרב שטיינמן שליט"א. נסעתי פעם אחת בראש השנה לאומן והתחזקתי מאוד בעבודת ה', כעת אני רוצה לנסוע שוב לאומן יחד עם בני הקטן, אך אשתי מתנגדת לכך, והיא רוצה לשמוע את דעתו של הרב, דעת תורה, בעניין."

לאחר מספר ימים קיבל האברך השואל את תשובתו של הרב.

"אשה כשרה עושה רצון בעלה, ובפרט כשזה מחזק את הבעל לעבודת השם".

צאצאיו:

הרב שרגא נח חתנו של שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א וחבר מועצת חכמי התורה.

רבי משה ר"מ בישיבה בבית שמש ועמד לימין אביו רבות.

טובה צפורה שפירא נשואה לרבי דוב שפירא ראש ישיבת יד הלוי בירושלים

ספריו: איילת השחר חמשה עשר כרכים עם חידושיו על מסכתות הש"ס ועוד חמשה כרכים על התורה. חסד ומשפט על מסכת סנהדרין

פטירתו:

הרב שטיינמן נפטר בכ"ד בכסלו ה'תשע"ח, כשהוא בן 103. כיוון שבצוואתו ביקש שקבורתו תיארך תוך 6 שעות מפטירתו, לא יינשאו הספדים, וכי לא יצאו הודעות פומביות על ההלוויה. כן ביקש

שירכשו עבורו את המצבה הפשוטה ביותר.

בהלוויה, שעברה סמוך לביתו בבני ברק, השתתפו מאות אלפים. לא נישאו בה דברי הספד, אך הרב גרשון אדלשטיין נשא דברי חיזוק, ומקורבו הרב חזקיהו מישקובסקי הקריא את הצוואה.

צוואתו:

הצוואה שהשאיר אחריו מראה עד כמה עניו ושפל היה הרב שטיינמן ועם פרסומה עשתה הרב עצום ברחבי העולם היהודי על הבקשות הצנועות שנכתב בה. להלן קטע מהצוואה:

"א. אבקש מאד לא להספידני, לא בפני ולא שלא בפני ולא לעשות עצרת התעוררות או עצרת אבל, או כל מיני שמות שבוידים והכוונה בהם להספיד.

ב. לא לכתוב שום מאמר עלי בעיתונים יומיים, שבועיים, חדשיים. ולא להדפיס תמונתי ולא כמו שרגילים לכתוב תולדותיו.

ג. לא להדפיס מודעות על הלוי, ולא להודיע על ידי מקול או רדיו. מספיק שיהיו רק עשרה אנשים בהלוויה.

ד. להשתדל שלא להשהות בין מיתה לקבורה, רק לזרז שיהי קבורה הכי סמוך למיתה.

ה. מקומי בבית החיים בין אנשים פשוטים.

ו. לא לכתוב על המצבה שום תוארים, רק פ"נ ר' אהרן יהודה לייב ב"ר נח צבי שטיינמן.

ז. המצבה תהיה הכי זולה ופשוטה, לא לכבז כסף עבור קניית מקום בבית הקברות שעולה כיוקר, אבל אם רוצים לתת צדקה שיתנו, בלי קניית מקום.

רחל דבורה ברלין נשואה לרבי זאב ברלין ראש ישיבת גאון יעקב

בית התבשיל "אוהל אברהם"

הוגם על ידי אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל אשר כמה ימים לפני פטירתו בעת שהיה כבר מוכן לעזוב את העולם הזה, ביקש בכל לשון של בקשה להגדיל ולהגדיל ולהגדיל את בית התבשיל, כדי שזכמה שיזרח אנשים יוכלו להנות ממפעל החסד העצום הזה.

מתוך סכתבו של הגר"ק

ולכן הצעתי כל מה שביכולתי לעזור לי להרחיב את בית התבשיל - אוהל אברהם, כי כוח שמאכילים עניים ורעבים כוח סבטלים את כל הקלפות שקרא, ואם היית יודע איך ומה זה להצטמח בעולם הזה וסבל ישן בעולם הבא, כשעה שעשה חסד עם בני אדם והאכילם, היית מרבה בצדקה זו, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזור לי להגדיל את התבשיל הזה ומה שאתה יכולה להצטרף אליו. אוהל אברהם, תחטת הזה יעמוד לך תמיד, ויקים אצלך (ישעה טו) "סלד להגדיל צדקה", שהצדקה שאשה טוה עבוד אכל להאכיל עניים ורעבים, תדך להגדיל, תגיד שחצית שחטקים שנותנים לאכל לעניים ורעבים שם משיכן השקטת.

התקשר עכשיו:
04-6656666

באפשרותך לקחת חלק אדיר
בהגדלת מפעלו של הצדיק

ההבטחה החזקה לקבלת ישועות בזכות ספרי "אשר בגדל"

אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד "אשר בגדל" יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה! וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בגדל" יתרפא וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו להדפיס חלק "אשר בגדל" יראה ישועה"
(מתוך "אשר בגדל" קלח, לד, רמב)

להקדשה אישית
046656666